

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 04.02.2016 r.

DOOŚ-0aII.4210.10.2015.PD.11

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r., poz. 23), po rozpoznaniu odwołania z dnia 15 grudnia 2014 r. Anny Krzyk, pełnomocnika Agnieszki Lorenz-Wielgus, odwołania z dnia 21 sierpnia 2014 r. Marka Kmity reprezentującego spółkę Agromat Kmita Sp. j. w Krakowie oraz odwołania z dnia 10 grudnia 2014 r. Moniki Łyko-Dutka i Piotra Dutki, od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 14 listopada 2014 r., znak: OOŚ.4200.17.2013.AK, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą „Opracowanie wielowariantowego projektu koncepcyjnego rozbudowy al. 29 Listopada na odcinku od ul. Opolskiej do granic miasta Krakowa”,

1. W sentencji decyzji organu pierwszej instancji, uchylam fragment na stronie 1 w brzmieniu:

„po rozpatrzeniu wniosku z dnia 30.10.2013 r. znak: 147/JG/2227/13 Zarządu Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie, działającego przez pełnomocnika Pana Andrzeja Garpiela”

i w tym zakresie orzekam:

„po rozpatrzeniu wniosku z dnia 30.10.2013 r., znak: 147/JG/2227/13, Andrzeja Garpiela reprezentującego Gminę Miejską Kraków – Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu”.

2. W sentencji decyzji organu pierwszej instancji, w punkcie II.4. w tabeli uchylam wiersz 8 i 9 o treści:

8	Ekran – 8	Zachód	4	47,0	659+904,03	659+934,01
10	Ekran – 10	Zachód	4	87,0	660+002,35	660+080,63

i w tym zakresie umarzam postępowanie organu pierwszej instancji.

3. W pozostałej części utrzymuję ww. decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie (dalej RDOŚ w Krakowie), po wszczęciu postępowania administracyjnego na wniosek z dnia 30 października 2013 r. Gminy Miejskiej Kraków, po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko, decyzją z dnia 14 listopada 2014 r., znak: OOS.4200.17.2013.AK, określił środowiskowe uwarunkowania dla planowanego przedsięwzięcia. Od przedmiotowej decyzji, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, odwołania do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska złożyli w ustawowym terminie: Marek Kmita, współwłaściciel Agromat Kmita Sp. j., Monika Łyko-Dutka, Piotr Dutka, radca prawny Anna Krzyk – pełnomocnik Agnieszki Lorenz-Wielgus. Interes prawny odwołujących jest uzasadniony prawem własności do nieruchomości, co organ drugiej instancji ustalił na podstawie znajdującego się w aktach sprawy wypisu z rejestru gruntów, obejmującego przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującego obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

W odwołaniu z dnia 21 sierpnia 2014 r. Marek Kmita w imieniu Agromat Sp. j., wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu odwołania przedstawił zastrzeżenia co do lokalizacji, wskazanego do realizacji przez organ pierwszej instancji, ekranu akustycznego w sąsiedztwie firmy przy al. 29 Listopada 124A, zlokalizowanej na działce o nr ewid. 170/2, obręb 22 i zarzucił organowi pierwszej instancji oraz autorom raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko błędne ustalenia co do faktycznego zagospodarowania terenu.

Monika Łyko-Dutka i Piotr Dutka w odwołaniu z dnia 10 grudnia 2014 r. podtrzymali i ponowili stanowisko, przedstawione w piśmie do RDOŚ w Krakowie z dnia 25 lipca 2014 r., w którym Monika Łyko-Dutka wnosi o zapewnienie zjazdu z al. 29 Listopada na działkę nr 68/17, obręb 28. Dalej odwołujący zarzucili, że zaskarżone rozstrzygnięcie nie obejmuje w wystarczającym zakresie działki nr ewid. 236/1 obręb 43, gdzie biegnie okresowy ciek zbierający większość opadów ze zlewni projektowanej inwestycji, który jest w złym stanie technicznym i nie posiada wystarczającej drożności. Zdaniem stron, w decyzji powinno zostać wskazane, czy wymagane jest udrożnienie jego koryta. Odwołujący zarzucili, że przyjęte rozwiązania nie pozwalają na usunięcie problemów z odprowadzaniem wody deszczowej w rejonie planowanego przedsięwzięcia i nie wystarczy wybudować kolektor obsługujący spływ wód z drogi, lecz przy okazji jej przebudowy należy poprawić przepływy wszystkich wód odprowadzanych pod drogą.

Natomiast Anna Krzyk, działając w imieniu Agnieszki Lorenz-Wielgus, wniosła o uchylenie skarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia, przedstawiając następujące argumenty: nieprawidłowy sposób sformułowania pełnomocnictwa dla Andrzeja Garpiela, brak dokładnego wyjaśnienia wszystkich okoliczności w przedmiocie podnoszonych przez jej mocodawcę pismem z dnia 29 lipca 2014 r. uwag i wniosków do przedmiotowego postępowania, co wg niej stanowi naruszenie przepisów: art. 6, 7, 8, 9, 77 § 1, art. 80, 107 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r., poz. 23), zwanej dalej *kpa*, pominięcie oddziaływań skumulowanych, a także brak uwzględnienia w analizie akustycznej budynków usytuowanych na działce 220 i 221/1 (o numerach 155B i 155C).

Ponadto Anna Krzyk i Marek Kmita w treści odwołań wniesli o wstrzymanie wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, której nadany został rygor natychmiastowej wykonalności. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska po rozpatrzeniu przedmiotowych wniosków, postanowieniem z dnia 3 lipca 2015 r., znak: DOOŚ-oaII.4200.10.2015.PD.2, odmówił wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji.

Wraz z odwołaniami organ pierwszej instancji przekazał wniosek skierowany do RDOŚ w Krakowie, proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej pw. Pana Jezusa Dobrego Pasterza z dnia 2 grudnia 2014 r., o jednoznaczne stwierdzenie, iż „*metalowa dzwonnica przed kościołem pw. Pana Jezusa Dobrego Pasterza musi pozostać w dotychczasowej lokalizacji (nie wymaga przeniesienia).*”

W związku z informacją o śmierci dotychczasowego pełnomocnika, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska pismem z dnia 10 listopada 2015 r., znak: DOOŚ-oaII.4200.10.2015.PD.7, wezwał inwestora o aktualizację pełnomocnictw. Jednocześnie organ wezwał o przedłożenie wyjaśnień w zakresie: konieczności przeniesienia dzwonnicy przy kościele pw. Pana Jezusa Dobrego Pasterza, wyszczególnienia budynków zlokalizowanych na granicy pasa drogowego, zasadności lokalizacji ekranów akustycznych wskazanych do realizacji w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Odpowiedzi udzielono pismem z dnia 24 listopada 2015 r. oraz pismem z dnia 15 grudnia 2015 r. Zawiadomieniem z dnia 31 grudnia 2015 r. organ odwoławczy poinformował strony o nowym terminie wydania decyzji, zebraniu materiału dowodowego w sprawie, możliwości zapoznania się z jego treścią oraz złożenia uwag i wniosków przed wydaniem przez organ decyzji. Przed wydaniem decyzji, do organu pisma złożyli: Monika Łyko-Dutka wraz z Piotrem Dutką oraz Marek Kmita reprezentujący Agromat Kmita Sp. j.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, w ramach postępowania odwoławczego, dokonał

pełnej analizy zgromadzonego materiału dowodowego, w tym w szczególności wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zwanego dalej *raportem oos* i jego aneksu, pism procesowych załączonych do akt sprawy, opinii i postanowień wydawanych toku postępowania pierwszej instancji oraz treści zaskarżonej decyzji. W toku postępowania odwoławczego, organ drugiej instancji rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Wbrew żądaniom odwołujących, organ nie znalazł przyczyn, które uzasadniałyby uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, w myśl art. 138 § 2 *kpa*. W ocenie organu w przedmiotowej sprawie nie zaszyły przesłanki wskazane w powyższym przepisie, niemniej uznał on za konieczne dokonanie nieznaczących zmian w rozstrzygnięciu organu pierwszej instancji.

W pierwszej kolejności organ drugiej instancji dokonał modyfikacji w zakresie prawidłowego i pełnego oznaczenia wnioskodawcy, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. 2013 poz. 1235, ze zm.) zwanej dalej *ustawą oos*, tj. podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Wskazany w punkcie 1 sentencji niniejszej decyzji wniosek został złożony przez Andrzeja Garpiela, którego umocowanie w niniejszej sprawie do występowania w imieniu inwestora wynikało z pełnomocnictwa z dnia 11 lipca 2013 r., znak: ZIKiT/NO/13/P/180, udzielonego mu przez Jerzego Marcinko, Dyrektora Zarządu Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie. W istocie przedmiotowe pełnomocnictwo upoważniało Andrzeja Garpiela do reprezentowania Gminy Miejskiej Kraków – Zarządu Infrastruktury Komunalnej i Transportu, a nie Zarządu Infrastruktury Komunalnej i Transportu (dalej ZIKiT). Pełnomocnictwo wydane zostało w nawiązaniu do pełnomocnictwa z dnia 7 czerwca 2013 r., nr 196/2013, udzielonego przez Jacka Majchrowskiego, Prezydenta Miasta Krakowa, Jerzemu Marcinko, które upoważniało go m. in.: do reprezentowania Gminy Miejskiej Kraków w zakresie działalności ZIKiT, występowania z wnioskami do organów administracji publicznej w związku z bieżącym funkcjonowaniem i realizacją zadań inwestycyjnych przez ZIKiT. Wobec tego organ odwoławczy w punkcie 1 sentencji niniejszej decyzji prawidłowo określił podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Kolejnym punktem swego rozstrzygnięcia (pkt 2 niniejszej sentencji) organ drugiej instancji usunął obowiązek wykonania ekranów akustycznych o numerze 8 i 10. Uzasadnienie do wprowadzonej zmiany znajduje się w dalszej części niniejszej decyzji, gdzie organ ustosunkował się do treści odwołania złożonego przez Marka Kmitę reprezentującego Agromat Kmita Sp. j.

W pozostałej części rozstrzygnięcie RDOŚ w Krakowie jest prawidłowe.

Dalej, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska informuje o sposobie rozpatrzenia zarzutów podniesionych przez strony w odwołaniach wniesionych od decyzji organu pierwszej instancji.

W odniesieniu do odwołania Marka Kmity z dnia 21 sierpnia 2014 r. (błąd w dacie pisma) i zarzutów podniesionych w związku z nałożonym przez organ pierwszej instancji obowiązkiem budowy ekranu akustycznego osłaniającego nieruchomość przy al. 29 Listopada 124A, gdzie Agromat Kmita Sp. j. prowadzi działalność gospodarczą, organ drugiej instancji wyjaśnia, co następuje. W uzasadnieniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (strona 17) i wyjaśnieniach dodatkowych w piśmie z dnia 29 grudnia 2014 r. przekazującym odwołania, RDOŚ w Krakowie nałożenie obowiązku argumentuje tym, iż na mapach ewidencyjnych, budynek na ww. nieruchomości oznaczony jest literą „m”, co oznacza, że ma funkcję mieszkalną. Organ pierwszej instancji, choć przyznaje, że przedmiotowy budynek wykorzystywany jest jako usługowy, uzasadnia budowę ekranów akustycznych koniecznością ochrony terenów mieszkalnych w bezpośrednim jego sąsiedztwie. Jednocześnie organ informuje, że przedsięwzięcie objęte jest koniecznością przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko m. in. pod kątem zabezpieczeń akustycznych. Marek Kmita w odwołaniu zarzucił, że organ oparł się na mapach ewidencyjnych, mimo, że budynek oznaczony jako „m” faktycznie od wielu lat, od początku jego wybudowania, pełni funkcje gospodarcze. Ponadto, zdaniem strony, przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy organ pominął, że bezpośrednio sąsiadujące z firmą budynki mieszkalne są przeznaczone do rozbiórki w związku z realizacją przedmiotowej inwestycji, a budynek mieszkalny na tyłach siedziby firmy położony jest pomiędzy działkami, na których prowadzona jest działalność usługowa i handlowa. Strona zarzuca, że okoliczności te również zostały pominięte przez autorów *raportu oos*. Organ odwoławczy zweryfikował, że faktycznie, *raport oos* nie zawiera informacji o prowadzonej działalności gospodarczej na nieruchomości, a budynek, gdzie znajduje się siedziba firmy, na załącznikach graficznych jest oznaczony jako mieszkalny. Jako mieszkalny jest oznaczony również budynek znajdujący się na działce sąsiedniej, bezpośrednio stychny z siedzibą firmy. Nieruchomość skarżącego na mapach ewidencyjnych, w wypisach z rejestrów gruntów oraz w księdze wieczystej działki o nr ewid. 170/2, obręb 22, oznaczona jest jako pełniąca funkcje mieszkaniowe. Jednocześnie twierdzenia strony o prowadzeniu działalności gospodarczej na przedmiotowej nieruchomości potwierdzają dane z Krajowego Rejestru Sądowego rzeczonoj spółki, a także ogólnie dostępne zdjęcia panoramiczne w „Street View” na <https://www.google.pl/maps/>. Organ odwoławczy w toku postępowania wystąpił do inwestora z prośbą o uzasadnienie zaproponowanej realizacji

ekranu akustycznego nr 8 i nr 10 (wg sentencji decyzji RDOŚ w Krakowie). W odpowiedzi pełnomocnik inwestora poinformował, że w toku opracowywania *raportu oos* i prowadzenia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obszar chroniony ww. ekranami nie miał obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a kwalifikację budynków mieszkalnych przyjmowano na podstawie Miejskiego Systemu Informacji Przestrzennej Miasta Krakowa, po weryfikacji w terenie. Faktyczne zagospodarowanie tego terenu niewątpliwie obejmuje zabudowę mieszkaniową eksponowaną na ponadnormatywny hałas od strony al. 29 Listopada. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wyjaśnia, że dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku są określone dla terenów wymienionych w treści art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 ze zm.), dalej *Poś*, i uszczegółowionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Dz. U. z 2014 poz. 112). Przepisy *Poś* nie odnoszą się do danych ewidencyjnych, więc RDOŚ w Krakowie, kwalifikując dany obszar do określonego rodzaju terenu chronionego przed hałasem, dla którego ustanowiono dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, powinien zweryfikować, czy obszar ten objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego i sprawdzić jakie przeznaczenie terenu określa ten akt prawa miejscowego. W przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z art. 115 *Poś*, należy dokonać oceny na podstawie faktycznego zagospodarowania i wykorzystania danego terenu. Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy, zauważyć trzeba, że w toku prowadzonego przez organ pierwszej instancji postępowania, przed wydaniem decyzji z dnia 14 listopada 2014 r., wszedł w życie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru "Prądnik Czerwony - Zachód" przyjęty uchwałą nr C/1532/14 Rady Miasta Krakowa z dnia 26 marca 2014 r. (Małop. 2014 r., poz. 2257). Jak zweryfikował organ odwoławczy, nieruchomość gdzie zlokalizowana jest siedziba skarżącej Spółki (działka o nr ewid. 170/2, obręb 22) położona jest na terenie oznaczonym na załączniku mapowym ww. uchwały jako U.7, opisanym jako „*tereny zabudowy usługowej*”. Tereny zabudowy usługowej nie są terenami chronionymi przed hałasem. Ponadto, w przyjętej uchwale, w § 7 ust. 2, gdzie wskazano, które z wyznaczonych na rysunku planu terenów, odpowiadają poszczególnym rodzajom terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 *Poś*, obszaru U.7. nie uwzględniono. Na terenie U.7., w zakresie jego przeznaczenia, jedynie dopuszcza się utrzymanie istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej.

Wobec powyższej przywołanych okoliczności nie jest uzasadnione nakładanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obowiązku budowy ekranu akustycznego dla ochrony istniejącego budynku mieszkalnego, który będzie odgradzał tereny gdzie zgodnie z zapisami planu

są realizowane cele usługowe, co również budzi uzasadniony sprzeciw prowadzącego działalność usługową w tym zakresie. Wobec powyższego, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, rozstrzygając sprawę w drugiej instancji, uznał za zasadne uchylene decyzji RDOŚ w Krakowie, w części, w której organ nałożył obowiązek budowy ekranu akustycznego celem ochrony terenu U.7 (nie tylko przy działce odwołującego) i usunął wymóg realizacji ekranu akustycznego nr 8 o wysokości 4 m i długości 47 metrów oraz ekranu nr 10 o wysokości 4 m i długości 87 m.

Odnosić trzeba, że przed wydaniem decyzji, pismem z dnia 18 stycznia 2016 r. Marek Kmita wniósł uwagi i wnioski w przedmiotowej sprawie, wskazując m.in., że w dacie wydania zaskarżonej decyzji ww. miejscowy plan obowiązywał już od 6 miesięcy, a spółce nie jest wiadome, aby weryfikacja zagospodarowania w terenie miała miejsce. W odpowiedzi na wniesione żądania poinformować należy, że nie jest konieczne wzywanie autora *raportu oos* o dodatkowe wyjaśnienia co do poczynionych ustaleń i okoliczności przeprowadzonej wizji terenowej, gdyż zebrane już materiały dowodowe pozwalają na prawidłowe rozstrzygnięcie sprawy, a inwestor jest zobowiązany do przeprowadzenia ponownych analiz i weryfikacji zabezpieczeń akustycznych w toku ponownej oceny oddziaływania na środowisko, na etapie postępowania w sprawie uzyskania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Na etapie ponownej oceny oddziaływania, po uszczegółowieniu przez wnioskodawcę danych dotyczących planowanego przedsięwzięcia i przeprowadzeniu nowych obliczeń, RDOŚ w Krakowie powtórnie przeanalizuje oddziaływanie akustyczne planowanego przedsięwzięcia i dokona weryfikacji wskazanych w przedmiotowym postępowaniu środków ochrony przed hałasem.

W odpowiedzi na odwołanie Anny Krzyk z dnia 15 grudnia 2014 r., stwierdzić trzeba, że chybiony jest zarzut w przedmiocie niewłaściwie udzielonego pełnomocnictwa. Odwołująca zwróciła uwagę, że pełnomocnictwo z dnia 11 lipca 2013 r. zostało udzielone Andrzejowi Garpielowi „*przedstawicielowi ARG Projektowanie Inwestycyjne Spółka z o. o. ul. Czereśniowa 4A, 31-410 Kraków*”. Strona ma wątpliwości w czyim imieniu Andrzej Garpiel działał składając w toku sprawy administracyjnej określone pisma o różnych oznaczeniach firmowych (tj. pochodzące od różnych spółek). Jak ustalił organ odwoławczy, w toku postępowania pisma kierowane przez pełnomocnika miały oznaczenie zgodne z przywołaną w pełnomocnictwie nazwą spółki: „*ARG Projektowanie Inwestycyjne Spółka z o. o.*”. W zebranych aktach sprawy jedynie pismo z dnia 1 kwietnia 2014 r. posiada oznaczenie *ARG Projektowanie Inwestycyjne Andrzej i Renata Garpiel – Spółka z o. o.* Pismem tym Andrzej Garpiel poinformował organ pierwszej instancji, że spółka *ARG Projektowanie Inwestycyjne Andrzej i Renata Garpiel Spółka z o. o.* jest następcą prawnym spółki

ARG Projektowanie Inwestycyjne Andrzej i Renata Garpiel – Spółka z o. o. Okoliczność ta jednak nie miała znaczenia dla przedmiotowej sprawy, gdyż zgodnie z art. 33 § 1 kpa „Pełnomocnikiem strony może być osoba fizyczna posiadająca zdolność do czynności prawnych.” W sprawie istotne jest, że pismo z dnia 1 kwietnia 2014 r., analogicznie jak pozostałe, zostało podpisane przez Andrzeja Garpiela. Pozostałe pisma, Andrzej Garpiel składał z oznaczeniem firmowym spółki przywołanej w pełnomocnictwie. Anna Krzyk w odwołaniu zarzuca, że RDOŚ w Krakowie nie ustalił w czym imieniu działał Andrzej Garpiel i nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego co do przedmiotowego pełnomocnictwa by zweryfikować, czy przyznano go osobie fizycznej, czy może zostało udzielone warunkowo, z zastrzeżeniem, że umocowana w nim osoba fizyczna (pełnomocnik) działa we wskazanej w pełnomocnictwie spółce. Odwołująca również wniosła, by organ drugiej instancji wezwał wnioskodawcę do złożenia oświadczenia, jaki podmiot posiada prawa do dokumentacji technicznej stanowiącej podstawę złożonego wniosku o wydanie skarżonej decyzji. Odnosząc się do powyższego, GDOŚ stwierdza, że pełnomocnictwo z dnia 11 lipca 2013 r., znak: ZIKiT/NO/13/P/180, dla Andrzeja Garpiela jest prawidłowe. Nie pozostawia wątpliwości organu odwoławczego treść pełnomocnictwa, w którym Jerzy Marcinko, Dyrektor ZIKiT, na mocy pełnomocnictwa z dnia 7 czerwca 2013 r., Nr 196/2013 Prezydenta Miasta Krakowa, upoważnił Pana Andrzeja Garpiela do występowania w niniejszej sprawie w imieniu Gminy Miejskiej Kraków. Jak wynika z treści dokumentu skontrolowanego przez organ drugiej instancji, pełnomocnictwo udzielone zostało konkretnej osobie, którą był Andrzej Garpiel. Dlatego błędne jest rozważanie odwołującej, czy faktycznie zostało ono udzielone spółce i której. Co prawda, w treści pełnomocnictwa podano, że Andrzej Garpiel jest przedstawicielem *ARG Projektowanie Inwestycyjne Sp. z o. o.*, jednak nie oznacza to, że w przedmiotowym postępowaniu inwestora, tj. Gminę Miejską Kraków reprezentuje ww. spółka. Jak już wskazano powyżej zgodnie z kpa pełnomocnikiem w postępowaniu administracyjnym może być jedynie osoba fizyczna. Rzeczone pełnomocnictwo upoważniało do szerokiej reprezentacji Gminy Miejskiej Kraków przed organami administracji samorządowej i rządowej oraz instytucjami branżowymi na potrzeby procesu inwestycyjnego. Odnosząc się do kolejnej kwestii, wyjaśniam, że w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest istotne, kto dysponuje prawem do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (pełnomocnik czy mocodawca). Przedmiotowe postępowanie nie rozstrzyga tych kwestii, pozostawiając je uregulowaniom cywilnoprawnym i prawu autorskiemu. Na koniec trzeba wyjaśnić, że w związku ze śmiercią dotychczasowego pełnomocnika, w odpowiedzi na wezwanie organu odwoławczego, Szczepan Garpiel pismem z dnia 24 listopada 2015 r., uaktualnił pełnomocnictwa, przedkładając do akt sprawy:

pełnomocnictwo udzielone Szczepanowi Garpielowi przez p. o. Dyrektora Zarządu Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie Marcina Korusiewicza, znak: ZIKiT/NO/15/P/382 z dnia 23 listopada 2015 r., pełnomocnictwo nr 220/2015 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 15 lipca 2015 dla Marcina Korusiewicza do reprezentowania Gminy Miejskiej Kraków. Również nowy pełnomocnik został określony jako przedstawiciel *ARG Projektowanie Inwestycyjne Spółka z o. o. ul. Czereśniowa 4A, 31-410 Kraków*. Przedłożone pełnomocnictwa są prawidłowe.

Odnosząc się do kolejnych zarzutów Anny Krzyk, organ drugiej instancji wyjaśnia, że po zbadaniu akt sprawy pod kątem wnoszonych przez reprezentowaną stronę Agnieszkę Lorenz-Wielgus uwag i wniosków do RDOŚ w Krakowie oraz treści uzasadnienia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nie może zgodzić się z zarzutem braku dokładnego wyjaśnienia wszystkich okoliczności związanych z wniesionymi przez stronę uwagami i wnioskami, co według odwołującej stanowi naruszenie art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 77 § 1, art. 80, art. 107 § 1 *kpa*. Organ pierwszej instancji odniósł się do wniesionych uwag i wniosków w przedmiocie: braku budynku na działkach 220 i 221/1 na mapach z zasięgiem oddziaływania akustycznego, braku zapewnienia dojazdu do wszystkich działek znajdujących się pomiędzy nasypami kolejowymi po wschodniej części al. 29 Listopada, a także możliwości zamiany nieruchomości pomiędzy podmiotami, na stronach 18-19 swej decyzji. Tym samym organ wypełnił obowiązek wynikający z art. 37 pkt 2 i art. 85 ust. 1 i 2 pkt 1 lit a *ustawy o oś*, tj. podania w uzasadnieniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach informacji w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa. Odnosząc się do prawidłowości ich rozpatrzenia, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska zwraca uwagę, że pismem z dnia 11 sierpnia 2014 r. RDOŚ w Krakowie wezwał Andrzeja Garpiela do przedłożenia szczegółowych wyjaśnień w stosunku do treści uwag i wniosków wniesionych w procedurze udziału społeczeństwa, a następnie ustosunkował się do nich w uzasadnieniu swej decyzji. Sposób ich rozpatrzenia jest prawidłowy. Nie ma racji pełnomocnik strony, wskazujący w odwołaniu na obowiązek organu do podjęcia czynności zmierzających do zażegnania konfliktu społecznego, którego zarzewiem jest utrudniony dostęp do al. 29 Listopada z nieruchomości sąsiednich. Konflikt ten, z racji jego przyczyny, nie dotyczy oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, które jest przedmiotem analizy i oceny w tym postępowaniu mającym na celu wyznaczenie konkretnych wymagań ochrony środowiska, jakie planowane przez inwestora przedsięwzięcie ma spełniać. Dostęp działki do drogi publicznej musi być bezpośredni albo przez drogę wewnętrzną lub przez ustanowienie odpowiedniej służebności gruntowej. Ustalanie tych kwestii nie powinno być przedmiotem

postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o czym – jak wynika z treści odwołania – ma również świadomość pełnomocnik strony. Organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest również właściwy do rozstrzygania o możliwości „zamiany” nieruchomości pomiędzy ich właścicielami, czy pośrednictwa pomiędzy stronami w tego rodzaju sprawach. Wobec tego nie ma uzasadnionych podstaw zarzut o zbyt pobieżnej analizie przez RDOŚ w Krakowie opisanego konfliktu. W ocenie organu odwoławczego organ pierwszej instancji podjął niezbędne czynności zmierzające do właściwego załatwienia sprawy. Dodać należy, że w rozdziale „*Analiza możliwych konfliktów społecznych*”, aneksu do *raportu o* inwestor wyjaśnił, że przeprowadzał wieloetapowe konsultacje społeczne z mieszkańcami, instytucjami, organami samorządu terytorialnego i poinformował, że część postulatów mieszkańców dotyczących zmian projektu – takich jak korekty dojazdów, zapewnienie dojazdu do posesji, zmiany dotyczące małej architektury – została uwzględniona. W toku postępowania w pierwszej instancji, inwestor uwzględnił również, przekazany mu przez RDOŚ w Krakowie wniosek strony o przedłużenie zjazdu do granicy z działką nr 218/4. Nieskuteczny jest zarzut odwołującej w przedmiocie naruszenia wskazanych powyżej przepisów *kpa*. Organ bowiem, działając w granicach prawa, dążąc do wyjaśnienia stanu faktycznego, w sposób wyczerpujący zebrał i rozpatrzył cały materiał dowodowy. Miał na względzie interes obywateli i dążył do rozwiązania konfliktu społecznego, o czym świadczy fakt przekazania pełnomocnikowi inwestora uwag dotyczących rozwiązań usprawniających powiązanie terenów sąsiednich z drogą publiczną. Pełnomocnik strony, skarżąc decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach i zarzucając naruszenie szeregu przepisów *kpa* nie precyzuje chociażby, jakie inne działania miałby podjąć RDOŚ w Krakowie celem „wszechstronnego zbadania sprawy pod względem faktycznym i prawnym”. Reasumując, w świetle powyższych wyjaśnień, zarzuty odwołania w tym zakresie są chybione.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego nadania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rygoru natychmiastowej wykonalności, należy zauważyć, że zgodnie z art. 108 § 1 *kpa*, decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. Wnioskodawca wskazał, że „*skoro zarządca drogi publicznej działa w interesie publicznym dla zrealizowania drogi publicznej to nie może chodzić o jego interes gospodarczy jako interes strony, lecz interes publiczny mający swoje zakotwiczenie w gospodarce narodowej*”. Wniosek uzasadnił poprawą bezpieczeństwa pieszych i kierowców oraz komfortu życia okolicznych mieszkańców i aspektem ekologicznym związanym z poprawą płynności ruchu

jak również wskazał na niezbędność niezwłocznego podjęcia i wdrożenia rozstrzygnięcia w życie. Przedmiotowa argumentacja została uwzględniona przez RDOŚ w Krakowie, który w uzasadnieniu decyzji wskazał dodatkowo m. in. na istotność poprawy komunikacji na ważnej trasie wylotowej z aglomeracji krakowskiej, zgodność realizacji przedsięwzięcia ze strategią rozwoju miasta oraz z planistycznym przeznaczeniem terenów, uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej, ochronę zabudowy mieszkaniowej przed hałasem, zmniejszenie globalnego obciążenia środowiska emisjami zanieczyszczeń. Organ wyjaśnił także, że nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności pozwoli inwestorowi na procedowanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w przypadku prowadzenia postępowania odwoławczego. W związku z powyższym nadanie planowanej inwestycji rygoru natychmiastowej wykonalności należy uznać w świetle przesłanek art. 108 § 1 *kpa* za uzasadnione. Niezależnie należy stwierdzić, że z chwilą wydania decyzji przez organ drugiej instancji staje się ona ostateczna i wykonalna z momentem wydania, niezależnie od posiadanego rygoru w pierwszej instancji.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących oddziaływań skumulowanych, należy przypomnieć, że konieczność ich uwzględnienia w *raporcie ooś* wynika z przepisów *ustawy ooś*, jak również z treści wydanego w przedmiotowej sprawie postanowienia RDOŚ w Krakowie z dnia 22 stycznia 2014 r., znak: OO.4200.17.2013.AK, o nałożeniu obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i określeniu zakresu *raportu ooś*. Organ odwoławczy ocenia, że raport wraz z aneksem spełnia wymogi przepisów i warunki wskazane przez ww. postanowienie organu pierwszej instancji. W złożonej dokumentacji podano, że w perspektywie lat 2020-2030 zostaną zrealizowane strategiczne inwestycje drogowe w Krakowie: tzw. Trasa Galicyjska II, ul. Iwaszki (połączenie ul. Strzelców z al. 29 Listopada) oraz północna obwodnica miasta. Ma to swoje odzwierciedlenie w prognozach ruchu, co pośrednio przekłada się na poziom hałasu i emisji zanieczyszczeń do atmosfery. Dlatego przy obliczeniach prognostycznych dla dwóch horyzontów czasowych (2020 r. i 2030 r.) prognoza dla 2030 r. uwzględnia powstanie w otoczeniu planowanego przedsięwzięcia nowych inwestycji drogowych. Lokalizację planowanej Trasy Galicyjskiej II i ul. Iwaszki przedstawia załącznik graficzny nr 1 do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Natomiast w aneksie do *raportu ooś*, gdzie uszczegółowiono analizę oddziaływań skumulowanych przedłożono wyniki analiz oddziaływań planowanego przedsięwzięcia skumulowanych z oddziaływaniem istniejących linii kolejowych.

Słusznie wskazano w odwołaniu, że w sporządzonej analizie akustycznej pominięto budynki usytuowane na działce 220 i 221/1. Jednak brak ten nie wymagał uzupełnienia, gdyż nie miał wpływu na wynik oceny. Wskazać trzeba, że analogiczna uwaga, co do braku budynku usługowego na działce 220 i 221/1 była przedkładana przez strony organowi pierwszej instancji,

który po uzyskaniu wyjaśnień od pełnomocnika inwestora, swe stanowisko przedstawił na stronie 18 skarżonej decyzji uzasadniając, że wskazany przez strony obiekt jest naniesiony na mapach ewidencyjnych załączonych do wniosku, zaś prognoza ruchu wykonana na podstawie ruchu obecnego uwzględnia ruch generowany przez osoby zatrudnione w tym budynku. Wyjaśnienia RDOŚ w Krakowie są prawidłowe. Organ drugiej instancji dodatkowo zauważa, że ww. nieruchomości, gdzie znajdują się siedziby spółek, znajdują się na obszarze położonym w klinie pomiędzy liniami kolejowymi na terenie o charakterze usługowym. Jak podano w *raporcie ooś* na str. 37 „po wschodniej stronie znajdują się obiekty składowe i usługowe związane głównie z motoryzacją w tym stacja paliw”. Teren ten nie wymagał szczegółowej analizy akustycznej, gdyż nie podlega ochronie przed hałasem, a fakt pominięcia budynków usługowych na mapach nie wpływa na analizy akustyczne i wynik przedmiotowej sprawy.

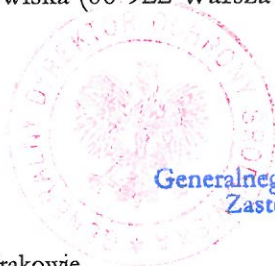
W odpowiedzi na odwołanie Moniki Łyko-Dutki i Piotra Dutki, w którym strony wskazały na problemy związane z prawidłowym odprowadzaniem wód opadowych z terenu sąsiadującego z przedsięwzięciem, złym stanem technicznym cieku okresowego, brakiem dojazdu do tego cieku, możliwością podtopienia działek 223/1 i 226, a także koniecznością poprawy przepływów pod al. 29 Listopada, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wyjaśnia co następuje. Sposób odprowadzania wód opadowych i roztopowych został określony w *raporcie ooś*, na podstawie ustaleń odrębnego opracowania technicznego pod nazwą „*Koncepcja odwodnienia projektowanego układu drogowego al. 29 Listopada na odcinku od ul. Opolskiej do granicy M. Krakowa*”, które to, wraz z aneksem do *raportu ooś*, pełnomocnik inwestora złożył do RDOŚ w Krakowie, przy piśmie z dnia 3 czerwca 2014 r., znak: ARG/147/KD/1522/2014. W opracowaniu scharakteryzowano zlewnię, w której znajduje się planowana do przebudowy al. 29 Listopada i ustalono, że odwodnienie al. 29 Listopada sprowadza się nie tylko do odwodnienia pasa drogowego, ale również terenów przyległych. Ostatecznie więc cały odcinek ulicy zostanie skanalizowany. Rowy przydrożne zostaną zlikwidowane. Wszystkie wody opadowe z jezdni i terenów przyległych będą kierowane do kanalizacji deszczowej – istniejącej oraz nowo zbudowanej. Jak wyjaśniono w raporcie, istniejąca kanalizacja deszczowa w al. 29 Listopada (z głównym ciągiem dochodzącym od ul. Powstańców) ma wylot do Białuchy przy skrzyżowaniu z ul. Opolską i funkcjonuje na granicy wydolności. Nie może przyjąć więcej wód, wobec czego przy realizacji przedmiotowej inwestycji nastąpi odciążenie istniejącego kolektora deszczowego na odcinku od wylotu W1 do węzła G3 na skrzyżowaniu z ul. Powstańców, polegające na pozostawieniu w zlewni kolektora tylko obszaru w jego bezpośrednim sąsiedztwie z układem drogowym ul. Powstańców i zabudową pomiędzy ul. Powstańców a torami PKP. Na jego wylocie zaplanowano budowę nowego węzła podczyszczającego dla ścieków deszczowych z odcinka

al. 29 Listopada od ul. Powstańców do ul. Opolskiej. Pozostały odcinek (od granicy miasta do torowisk kolejowych) będzie skanalizowany nowym kolektorem, który ma zapewnić obsługę całej północnej części zlewni al. 29 Listopada. Poniżej tego odcinka, w rejonie ul. Rybianka, zaplanowano budowę drugiego węzła podczyszczającego. Dalej, na odcinku od ul. Powstańców/Rybianka do nowego wylotu do Białuchy przy ul. Opolskiej, ten kolektor ma mieć charakter "tranzytowy" dla wód oczyszczonych. Odwołujący, wskazując na zły stan techniczny ciek okresowego na działce 236/1 obręb 43 przy torach kolejowych, który rzekomo ma zbierać większość wód opadowych ze zlewni projektowanej inwestycji (powyżej ul. Meiera), wnoszą o rozszerzenie zakresu decyzji o część działki 236/1 obręb 43, gdzie znajduje się ciek okresowy, jak również o wskazanie prac polepszających jego stan techniczny, wykonanie drogi serwisowej umożliwiającej dostęp do tego ciek i dojazd do sąsiadujących posesji – działki o nr 223/1 i 226. Żądanie takie jest to o tyle niejasne dla organu odwoławczego, że z akt sprawy wprost wynika, iż celem projektowanego systemu odwodnienia będzie kierowanie wód opadowych z całego rejonu do rzeki Białuchy, a inwestor nie zamierza kierować wód opadowych do wskazanego w odwołaniu ciek okresowego. Odnosząc się do kolejnych uwag stron w zakresie konieczności poprawy przepływów pod al. 29 Listopada, powiększenia wlotów i wpustów do kolektora, wskazać trzeba, że maksymalne odpływy z kanalizacji będą następujące: kolektor istniejący – do ok. 2 m³/s (podobnie jak obecnie), a kolektor projektowany – do ok. 10 m³/s, natomiast konkretne rozwiązania i parametry techniczne wymagane do prawidłowej pracy systemu kanalizacji i przepływu ścieków, istotne dla skarżących, będą ustalane na etapie sporządzania dokumentacji projektowej. W rezultacie zostaną przeanalizowane przez organ ochrony środowiska na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Na obecnym etapie kwestia odwodnienia planowanego przedsięwzięcia została wystarczająco przeanalizowana i rozstrzygnięta, zaś odwołanie w tym zakresie jest bezzasadne. W piśmie procesowym z dnia 9 stycznia 2016 r. Monika Łyko-Dutka i Piotr Dutka ponowili swoje stanowisko przedstawione w piśmie do RDOŚ w Krakowie z dnia 25 lipca 2014 r. i odwołaniu z dnia 10 grudnia 2014 r. Zarzucili, że inwestor nie przedłożył wyczerpujących wyjaśnień do zarzutów przedłożonych w rzeczonym odwołaniu, wnieśli o zapewnienie połączenia do ul. Liliowej przez działkę 231 na odcinku pomiędzy torami kolejowymi, a tym samym zapewnienie połączenia działek 223/1 i 226, obręb 43 do al. 29 Listopada. W odpowiedzi na żądanie stron wyjaśnić należy, że organ odwoławczy zawarł już powyżej wyczerpujące stanowisko w kwestii zapewnienia połączeń sąsiadujących nieruchomości z al. 29 Listopada. Wniosek odwołujących nie może zostać uwzględniony. Organ nie znalazł podstaw do wzywania inwestora o dalsze wyjaśnienia w zakresie odwodnienia,

gdyż problem odprowadzania wód opadowych został wystarczająco opisany w dokumentacji zebranej przez organ pierwszej instancji, a w zakresie zapewnienia połączeń z nieruchomościami i zaprojektowania dojazdów do nich, organ odwoławczy wypowiedział się już powyżej.

Dalej, odnosząc się do pisma ks. Dionizego Jedynaka, proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej Pana Jezusa Dobrego Pasterza z dnia 2 grudnia 2014 r., wyjaśniam, że istotnie, RDOŚ w Krakowie na stronie 13 swej decyzji niejasno opisał zakres prac, jakie będą musiały zostać wykonane na nieruchomości parafialnej w związku z realizacją planowanego przedsięwzięcia. Ostatecznie, zgodnie z pismem Szczepana Garpiela z dnia 24 listopada 2015 r., znak: ARG/147/JS/3255/2015, realizacja projektu koncepcyjnego rozbudowy al. 29 Listopada na odcinku od ul. Opolskiej do granic miasta Krakowa wg wariantu I nie wymaga przeniesienia dzwonnicy położonej przy kościele pw. Pana Jezusa Dobrego Pasterza, a sam zapis w uzasadnieniu organu pierwszej instancji nie powodował powstania obowiązku po stronie inwestora, który obecnie miałby być zmieniany przez organ drugiej instancji. Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji, ograniczając się do reformy decyzji RDOŚ w Krakowie punktem 1 i 2 niniejszego rozstrzygnięcia.

Stronom przysługuje prawo wniesienia skargi w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (00-922 Warszawa, ul. Wawelska 52/54).

Z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępcę Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska

Marek Kajs
p.o. Marek Kajs

Otrzymują:

1. Szczepan Garpiel, pełnomocnik ZIKiT w Krakowie
ul. Czeresniowa 4a, 31-410 Kraków.
2. Anna Krzyk, pełnomocnik Agnieszki Lorenz-Wielgus
ul. J. Lea 114/26, 30-133 Kraków;
3. Marek Kmita
Agromat Kmita Sp. j.
Al. 29-go Listopada 124a, 31-406 Kraków;
4. ks. Dionizy Jedynak
Parafia Rzymskokatolicka pw. Pana Jezusa Dobrego Pasterza
ul. Dobrego Pasterza 4, 31-416 Kraków
5. Monika Łyko-Dutka
ul. Cieplickiego 18, 31-429 Kraków
6. Piotr Dutka
ul. Cieplickiego 14, 31-429 Kraków
7. Pozostałe strony postępowania powiadomione zgodnie z art. 49 *Kodeksu postępowania administracyjnego*.

Do wiadomości:

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie.